

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: L. H., narozený X
bytem X
zastoupený JUDr. Pavlem Zuskou, advokátem
sídlem Táboritská 1000/23, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: ČEZ Distribuce, a.s., IČO: 24729035
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2023, č. j. KUUK/151251/2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2023, č. j. KUUK/151251/2023, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 12. 2022, č. j. MUZA 48864/2022, kterým stavební úřad v souladu s § 190 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“), a zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „starý stavební zákon“), po přezkoumání návrhu osoby zúčastněné na řízení na vydání kolaudačního rozhodnutí podle § 81 a § 82 starého stavebního zákona a § 34 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, povolil užívání stavby nazvané: *„Rekonstrukce vedení 22 kV Čeradice – Žatec ČSD, přípojka 22 kV, drůbežárna ČSSS, přípojka 22 kV Libočany I, přípojka 22 kV Libočany II, přípojka 22 kV ČSD Žatec – západ a to dílčí část stavby na pozemcích parc. č. XA, XB, XC v k.ú., X“*.

Žaloba

2. Žalobce nejprve podrobně zrekapituloval průběh správního řízení. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, že za situace, kdy stavební úřad zjistil, že stavba jako celek je v souladu s vydanými povoleními, je nadbytečné a neúčelné v odůvodnění rozhodnutí opakovaně konstatovat soulad v každém z myslitelných hledisek její realizace. Byl toho názoru, že závěru o souladu stavby s vydanými povoleními musí nutně předcházet úvaha správního orgánu o tom, zda jsou jednotlivá hlediska realizace stavby v souladu s těmito povoleními. Pokud stavební úřad tuto úvahu neprovedl, nemohl k takovému závěru dospět. A pokud stavební úřad tuto úvahu provedl, měl ji v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vysvětlit, uvést, jaká hlediska posuzoval a na základě jakých důkazů dospěl k závěru o jejich souladu s vydanými povoleními. Jinak je prvostupňové rozhodnutí dle žalobce založeno na libovůli stavebního úřadu.
3. Zcela irelevantní je také konstatování žalovaného, že žalobce *„neosvětlil, které konkrétní podmínky by neměly být ze strany stavebníka dodrženy“*, a proto nelze námitku žalobce shledat důvodnou. Není povinností žalobce tvrdit nesplnění konkrétních podmínek. Naopak je povinností stavebního úřadu, potažmo žalovaného, osvětlit své úvahy vedoucí k závěru o naplnění podmínek § 81 odst. 1 starého stavebního zákona, tyto úvahy podpořit odpovídajícími skutkovými zjištěními s uvedením, jaká skutková zjištění a z jakých důkazů založených ve spise zjistil.
4. Pro ilustraci žalobce uvedl, že ve výchozí zprávě o revizi elektrického zařízení, vykonané dne 26. a 27. 2. 1977, jsou pod číslem 4. specifikovány závady a nedodělky, přičemž některé závady odporují mimo jiné tehdy platným ČSN normám. V této zprávě byla mimo jiné uvedena nutnost provést terénní úpravy v okolí podpěrných bodů a stožárů. Podle této zprávy bylo nutné vady a nedodělky odstranit neprodleně. V zápisu o odevzdání a převzetí dokončených staveb nebo jejich ucelených částí (pořízených investiční výstavbou) a povolení k uvedení do trvalého provozu ze dne 21. 7. 1977 jsou konstatovány vady a nedodělky dle zprávy o výchozí revizi (tj. vady a nedodělky zjištěné již v únoru 1977), které měly být odstraněny do 20. 8. 1977.
5. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí by pak dle žalobce mělo být zřejmé, zda tyto vady a nedodělky skutečně odstraněny byly, a pokud ano, z jakých důkazů to stavební úřad zjistil, a pokud ne, jaký vliv na závěr o souladu stavby s § 81 odst. 1 starého stavebního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákona existence těchto vad a nedodělků má. Přitom existence vad specifikovaných ve výchozí zprávě o revizi elektrického zařízení může mít zcela zásadní dopad na závěr o souladu stavby s § 81 odst. 1 starého stavebního zákona, zejména na závěr o dodržení podmínek stanovených v rozhodnutí o přípustnosti stavby a na závěr o tom, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat zájmy společnosti, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Byl toho názoru, že žaloba žalobce je zjevným zneužitím práva, a je tedy nepřipustná, přičemž odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 84/2023 a sp. zn. 6 As 108/2019. Poukázal na to, že stavba byla umístěna a povolena v letech 1975 a 1976 a dokončena v roce 1977. Zdůraznil, že žalobce začal stavbu zpochybňovat až v roce 2021, tedy po 44 letech od provedení stavby, a tudíž se jednoznačně snaží narušit dlouhotrvající pokojný stav. Dále poukázal na to, že žalobce se v řízení před správními orgány výhradně obecně dožadoval toho, aby bylo v rozhodnutí o užívání stavby detailně odůvodněno splnění každé podmínky rozhodnutí o umístění stavby a přípustnosti stavby. Sám však nespecifikoval žádnou podmínku, která dle jeho názoru nebyla dodržena. Tato jeho obecná odvolací námitka byla vypořádána v odůvodnění napadeného rozhodnutí a na svých závěrech žalovaný nadále trval.

Replika žalobce

7. Žalobce nesouhlasil s názorem o nepřipustnosti žaloby, neboť žalovaným namítaná judikatura byla vydána v řízeních na ochranu před nezákonným zásahem, jehož podstatou mělo být nezačínání řízení o odstranění stavby stavebním úřadem. To je zcela odlišná situace než v případě řešeném v tomto řízení, v němž se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že ani nemohl specifikovat žádnou konkrétní podmínku, která by podle jeho názoru nebyla dodržena, protože z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti považoval stavební úřad za prokázané z jím jmenovaných listin. Není také zřejmé, na základě jakých konkrétních skutečností stavební úřad dospěl k závěru, že stavba byla provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Toto vysvětlení v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zcela chybí a žalovaný se s touto námitkou v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal naprosto nedostatečně.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

8. Osoba zúčastněná na řízení nesouhlasila se žalobou a ztotožnila se s přílehlavou argumentací žalovaného vymezenou v jeho vyjádření. Považovala napadené rozhodnutí za věcně správné a vydané v souladu s dotčenými právními předpisy, a to včetně dostatečně podrobného odůvodnění. Konstatovala, že námitky žalobce jsou nedůvodné, neboť žalobce pouze účelově usiluje o přeložení stavby z pozemků, které vlastní.

Ústní jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Při ústním jednání konaném dne 11. 6. 2025 právní zástupce žalobce zdůraznil, že hlavním důvodem podání žaloby je nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů týkající se naplnění podmínek obsažených v § 81 odst. 1 starého stavebního zákona. Konstatoval, že v doplnění odvolání namítal, že se stavební úřad dostatečně nevypořádal s tím, zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a stavebním povolení. Dále poukázal na bod 32 žaloby, ve kterém uvedl konkrétní vady a nedodělky stavby. Navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Pověřená pracovnice žalovaného poukázala na to, že žalobce usiluje o přemístění stožárů, což se však neshoduje s předmětem daného řízení o kolaudaci stavby. Konstatovala, že žalobce v odvolání nespécifikoval, které podmínky pro kolaudaci stavby neměly být splněny. Zdůraznila, že rozhodnutí správních orgánů jsou přezkoumatelná. Byla toho názoru, že je dán prostor pro odmítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva žalobcem. Navrhla zamítnutí žaloby.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobci uplatnili v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobců je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Žaloba není důvodná.
13. Soud k poukazu žalovaného na zjevné zneužití práva žalobcem, a tedy na nepřípustnost žaloby, uvádí, že žalovaným zmíněné rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, ve věci ŽAVES, a ze dne 31. 1. 2024, č. j. 8 As 84/2023-71, byly vydány v řízeních o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s., jehož podstatou bylo ne zahájení řízení o odstranění stavby stavebním úřadem. Soud tak souhlasí se žalobcem, že uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu nejsou v projednávané věci použitelné, neboť jejím předmětem je žaloba žalobce proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. Zároveň soud podotýká, že fakt, že žalobce nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí, a proto se domáhá jeho přezkoumání soudem, nezakládá zjevné zneužití práva.
14. Soud poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž musí být z odůvodnění rozhodnutí vždy zřejmé, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Z rozhodnutí rovněž musí být zjistitelné, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovou skutkovou a

právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nemůže plnit svou základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47).

15. Současně soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, nelze-li v něm zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tedy vyhrazeno pouze těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Upozornit lze též na závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 5. 2010, č. j. 8 As 60/2009-73, dle kterého „účelem soudního přezkumu není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy“. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
16. Soud k námitce nepřezkoumatelnosti nejprve uvádí, že stavba, které se kolaudační řízení dotýkalo, byla povolena na základě rozhodnutí o přípustnosti stavby č. j. Výst:/328/39/1976 ze dne 17. 8. 1976, vydaného Městským národním výborem Žatec, odborem výstavby, a rozhodnutí o umístění stavby č. j. 1300-154/24-75 ze dne 23. 7. 1975 vydaného Okresním národním výborem v Lounech, odborem výstavby a územního plánování. K dokončení stavby dle dostupných podkladů došlo dne 30. 9. 1977.
17. Je vhodné zdůraznit, že v daném případě nešlo o provedení nové stavby, nýbrž o rekonstrukci stávajícího vedení 22kV, včetně přípojek, kdy původní trasa i vodiče byly zachovány a předmětem povolení byla výměna původních dřevěných stožárů za stožáry betonové a příhradové. Samotné kolaudační řízení se dotýkalo dílčí části stavby, a to 3 stožárů, umístěných na pozemcích XA, XB, XC v k. ú. X. Důvod, proč kolaudační řízení na zmíněnou stavbu nebylo provedeno následně po jejím dokončení, tj. neprodleně po 30. 9. 1977, kdy byla dle sdělení stavebníka dokončena, se s ohledem na uplynutí již více než 45 let zjistit nepodařilo.
18. Z obsahu správního spisu dále plyne, že absence kolaudačního rozhodnutí na předmětnou stavbu byla zjištěna teprve poté, co žalobce podal u stavebního úřadu podnět k prošetření sloupů VN a jeho požadavku na jejich odstranění.
19. Poté, co bylo stavebním úřadem zjištěno, že v daném případě nejde o nepovolenou stavbu, nýbrž o řádně povolenou stavbu, avšak dosud nezkolaudovanou, vyzval stavební úřad vlastníka stavby (v tomto řízení osobu zúčastněnou na řízení) ke zjednání nápravy spočívající v podání návrhu na kolaudační řízení podle tehdy platného starého stavebního zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

20. Stavebník dne 22. 10. 2022 požádal stavební úřad o vydání kolaudačního rozhodnutí na předmětnou stavbu a k žádosti připojil situaci ověřenou stavebním úřadem v územním řízení, rozhodnutí o umístění stavby č.j. 1300-154/24-75, ze dne 23. 7. 1975 a rozhodnutí o přípustnosti stavby č. j. Výst:/328/39/1976 ze dne 17. 8. 1976. Na základě toho stavební úřad dne 26. 10. 2022 oznámil zahájení kolaudačního řízení na zmíněnou stavbu a dne 10. 11. 2022 provedl ústní jednání s účastníky řízení. Žalobce v protokolu z tohoto jednání uvedl, že je proti jakékoliv dodatečné kolaudaci a že žádá o přeložení sloupů. Současně s tím namítl, že stavebník nepředložil základní doklad, který se týká vynětí z půdního fondu na místech, kde nyní stojí sloupy elektrického vedení a tyto pozemky jsou nadále vedeny jako zemědělská orná půda.
21. Stavební úřad následně po provedení ústního jednání vydal rozhodnutí a v tomto rozhodnutí k námitce žalobce o nevynětí z půdního fondu uvedl, že se jedná o podklad náležející do řízení o povolení stavby, nikoliv do kolaudačního řízení. Protože takový podklad v příslušném povolovacím řízení není uváděn, nemohl být v kolaudačním řízení zpětně vyžadován. Taktéž upozornil na skutečnost, že se nejednalo o novou stavbu, nýbrž o rekonstrukci, při které došlo k výměně původních dřevěných stožárů za nové stožáry ve stejné trase, a že tak z hlediska ochrany ZPF dle tehdejší legislativy (zákon č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu) nebylo třeba souhlasu orgánu ochrany ZPF.
22. Žalovaný se pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil s odůvodněním nedůvodnosti námítky žalobce učiněné v průběhu prvostupňového řízení. Taktéž žalovaný souhlasil s názorem stavebního úřadu, že v kolaudačním řízení nemohla být řešena problematika přeložení sloupů tak, jak žalobce požadoval. K prvostupňovému rozhodnutí a k řízení, které jeho vydání předcházelo, žalovaný konstatoval, že stavební úřad v řízení s ohledem na značný časový odstup dostatečným způsobem přezkoumal předložený návrh na kolaudaci a ztotožnil se se závěrem stavebního úřadu, že stavba byla provedena v souladu s § 81 odst. 1 starého stavebního zákona, že jejím užíváním nejsou ohroženy veřejné zájmy, že stavba byla provedena podle ověřené dokumentace z roku 1974 a že byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a rozhodnutí o přípustnosti stavby.
23. Soud zdůrazňuje, že v posuzované věci správní orgány správně aplikovaly starý stavební zákon, neboť podle § 190 odst. 3 stavebního zákona se u staveb pravomocně povolených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona provede kolaudační řízení podle dosavadních právních předpisů.
24. Podle § 81 odst. 1 starého stavebního zákona v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.
25. Soud zdůrazňuje, že stavební úřad i žalovaný v jejich rozhodnutích poukázali na to, že osoba zúčastněná na řízení jako stavebník stavebnímu úřadu předložila veškeré potřebné podklady k přezkoumání žádosti o kolaudační rozhodnutí (*konkrétně: doklad o vytyčení stavby, zprávu o výchozí revizi el. zařízení ke stavu při dokončení stavby ze dne 26. a 27. 2. 1977, záznam o provedené kontrole provedené dne 26. 1. 2022 a vyhodnocené dne 1. 2. 2022, ověřenou stavební dokumentaci stavby z roku 1974 a zápis o odevzdání a převzetí dokončené stavby ze dne 21. 7. 1977*), a stavební úřad i žalovaný tudíž tyto podklady měli (společně se shora již uvedenými

rozhodnutími o umístění stavby a o přípustnosti stavby) v předmětném řízení k dispozici a následně z těchto podkladů v rozhodnutích vycházeli. Soud proto uzavírá, že stavební úřad v předmětném řízení disponoval podklady nezbytnými pro přezkoumání žádosti o kolaudační rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu je zjevné, že všechny výše uvedené podklady řádně vyhodnotil a na základě těchto podkladů dospěl k závěru, že stavba byla provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a že byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení a že užívání stavby nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.

26. Soud shrnuje, že z rozhodnutí stavebního úřadu je zřejmé, z jakých skutkových zjištění při povolení užívání stavby vycházel a na základě jakého právního názoru dospěl k závěru, že užívání stavby nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení. Zároveň je z rozhodnutí stavebního úřadu patrné, na základě jakých podkladů vyhodnotil, že byly splněny podmínky § 81 odst. 1 starého stavebního zákona pro vydání kolaudačního rozhodnutí. Stavební úřad též řádně vypořádal námitky, které žalobce uplatnil před vydáním rozhodnutí stavebního úřadu. Rovněž z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zjevné, proč žalovaný shledal rozhodnutí stavebního úřadu jako věcně správné a zákonné. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se též srozumitelným způsobem podává, proč žalovaný považoval námitky uplatněné žalobcem v odvolání za liché a nedůvodné. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak seznatelné, na základě jakých skutečností a právního hodnocení byl konstatován závěr žalovaného o zákonnosti prvostupňového rozhodnutí ve věci. V projednávané věci tak lze bez obtíží z rozhodnutí správních orgánů zjistit jejich obsah a důvody, pro které byly vydány a lze je meritorně přezkoumat. Rozhodnutí správních orgánů tudíž nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
27. Z důvodu chybějících námitek žalobce správní orgány nemusely ve svých rozhodnutích z moci úřední výslovně uvádět, že byly vady a nedodělky zjištěné v roce 1977 odstraněny či že nebránily bezpečnému užívání stavby a z jakých důkazů to stavební úřad zjistil. Tyto skutečnosti, které žalobce uplatnil teprve až v žalobě, totiž nemají vliv na přezkoumatelnost esenciálních náležitostí rozhodnutí o povolení užívání stavby. Jiná situace by nastala, jestliže by žalobce výše uvedené námitky uplatnil v průběhu správního řízení, neboť tehdy by se s jeho námitkami správní orgány musely vypořádat. Jelikož však byl žalobce v průběhu správního řízení v tomto ohledu pasivní, nemůže až v řízení o žalobě vyčítat správním orgánům, že se nezabývaly námitkami, které jim nepředestřel k přezkoumání. Správní orgány nemají povinnost v odůvodnění rozhodnutí za žalobce domýšlet možné námitky, které by mohl uplatnit, a v odůvodnění rozhodnutí se s těmito hypotetickými námitkami účastníka řízení vypořádat. Taková povinnost by vedla k nepřiměřeným požadavkům na rozsah odůvodnění správních rozhodnutí. Nad rámec potřebného odůvodnění pak soud poukazuje na „*Záznam o provedené kontrole dle ŘPÚ ČEZ DISTRIBUCE, A. S.*“, vyhodnocené dne 1. 2. 2022, podle něhož je zařízení schopno bezpečného provozu (i když byly zjištěny závady, které však nebránily bezpečnému provozu zařízení); již jen z tohoto podkladu dle soudu bezpochyby plyne, že užívání stavby, která je ve faktickém provozu více jak 40 let, neohrožovalo ke dni vydání napadeného rozhodnutí veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, bezpečnosti práce a technických zařízení.
28. Žalobce spíše než s absencí úvah správních orgánů ve smyslu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nesouhlasí s užíváním stavby a žádá o přeložení sloupů elektrického

vedení mimo jeho pozemky; nespokojenost s výsledkem řízení však sama o sobě nezpůsobuje nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. K tomu je přiléhavým připomenout i fakt, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak (podrobně) by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, nebo ze dne 14. 1. 2022, č. j. 4 Azs 42/2020-49). Možno připomenout i závěr Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 19. 7. 2007, č. j. 2 Afs 65/2007-169, že „nepřezkoumatelnost však nelze fakticky zaměňovat za subjektivně pocítovanou nespokojenost s úrovní odůvodnění napadeného rozsudku, resp. za nespokojenost s výsledkem řízení“. Soud tak uzavírá, že jediná žalobcem uplatněná námitka o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů není důvodná.

29. Vzhledem k uvedenému tak soud ve věci uzavřel, že je žaloba nedůvodná, a proto ji výrokem I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. tohoto rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
31. Osobě zúčastněné na řízení soud výrokem III. rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jí soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jí mohly vzniknout náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.